

**08 IANUARIE
RUGĂCIUNEA
SF.MUCENIC
ABO DE LA TBILISI**

სავედრებელი ლოცვა

ჟ, საკვრველო და ჭემმარიტად ახოვანო მოწამეო, აბო ტფილელო! ზეგარდამო ღმრთისა მიერ პატივცემულო და უჯორცოთა ძალთა მიერ შეწყნარებულო, მარტვლთა შორის საჩინოო, მარხვსა და ლოცვსა სუეტო მტკიცეო, მოთმინებისა შეურყეველო გოდოლო, გლახაკთა ნუგეშინისმცემელო და ჩუენ ყოველთაგან სულიერთა და ჯორციელთა მტერთა განმდევენელო, სნეულთა მკურნალო, მშიერთა საზრდელო, მწყურვალთა სასუმელო, მწყუხარეთა მხიარულებაო, სასოწარკვეთილთა სასოებაო, უპოვართა ბრწყინვალეო სამოსელო, ცოდვილთა სინანულო და ყოველთა შენთა მვედრებელთა მსწრაფლ შემწეო და თხოვათა აღმასრულე-ბელო!

ჟ, ყოვლად ქებულო, დიდო მოწამეო აბო!
სიქადულო ერისა ჩუენისაო და მცველო
ტფილის-ქალაქისაო, მოგვკსენენ წინაშე
ღმრთისა, რომლისა სიყუარულითა სისხლი
დასთხიე, სანატრელო, და ვითარცა გაქუს
კადნიერებად დიდი, ერი ჩუენი
განსაცდელთაგან და ჭირთაგან შეცული
იკსენ ოხითა შენითა, რადთა წყალობისა წილ
არა მოვიღოთ სასჯელი კადნიერებისად,
რამეთუ დავივიწყეთ კეთილმოქმედებად
წინაპართა ჩუენთად და სული ძუელისა
პატიოსნებისად, ძმათა ერთსულობად,
მორჩილებად მამათად და სული მამაცობისად
განდრეკილ იქმნა ჩუენგან. ნაცულად ამისა
შევიყუარეთ ამსოფლიური განცხრომად,
დავსტკბით გემოთმოყუარებასა შინა, გულნი
ჩუენნი აღივსნეს ანგარებითა და
მივემსგავსეთ ერთა უცხო თესლთა და
ნათესავთა აღბორგებულთა, საწუთოდსა ამის
მოყუარეთა, განდგომილთა ქრისტესგან,
რომელთაგან ვისწავეთ საქმენი მათნი და
ვკმონებთ გულის თქუმასა გულთა ჩუენთასა
მიბაძვთა მათითა, ვითარცა უსასოონი

ქრისტწსგან და დამვიწყებელნი საუკუნოდსა ცხორებისანი. ამისთვის სიყუარული იგი ქრისტწსი ჩუენდამო და სარწმუნოებად ჩუენი მისა მიმართ კუალად განაახლე და მოგუეც საღმრთოდ მოშურნეობად მამულისად, სიმართლისა სიყუარული და მწნეობად სულისად, აღგვავესენ საღმრთოდთა მღვიძარებითა და მოგუანიჭე ცხორებისა სიწმიდწ და შიში ღმრთისად. ევედრე, სანატრელო, შენ მიერ შეყუარებულსა ტკბილსა იესუს, რადთა დაიცვას მამული ჩუენი მტერისა საბრჯისაგან და ძმათა მტერობისაგან, და წყალობითა მოხედოს დედისა თვისისა წილხდო-მილსა ერსა ჩუენსა, მტვრთველსა საუფლოდსა ჯუარისადსა ქუეყანასა ზედა, და ნუ მისცემს სამკვდრებელსა ჩუენსა საყუედრელად მტერთა, რადთა არა ჰსთქუან წარმართთა და მწვალებელთა, სადა არს ღმერთი მათი, რომლისა მიმართ აქუთ სასოებად. განამლიერე მსახურებასა და მოღუაწებასა შინა უწმიდესი და უნეტარესი, სრულიად საქართველოდს კათალიკოს-პატრიარქი,

მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსი და
ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის
მიტროპოლიტი, დიდი მეუფე, მამად ჩუენი
ილია, ყოვლადსამღდელონი
მიტროპოლიტნი, მთავარეპისკოპოსნი და
ეპისკოპოსნი, ყოველნი სამღდელო და
სამონაზვნო წესნი და ყოველნი
მართლმადიდებელნი ქრისტიანენი.
განანათლე ქრისტესმოყუარე მთავრობად და
მკედრობად მისი პატიოსნითა მეოხებითა
დაიცუენ.

ჟ, ჭემმარიტო და ღმრთივგანბრძნობილო
მოწამეო, აბო ტფილელო! შეგვეწიენ
აღმოსლვად სიღრმეთაგან ცოდვათასა და
დაგვიფარენ სიყმილისაგან, სრვისა, ძრვისა,
ცეცხლისა, მახზლისა, ზედა აღძრვისაგან და
მოსლვისა უცხო თესლთასა და თვსთა
შორის ბრძოლისაგან, უცნაურისა
სიკუდილისა, განმხრწნელისაგან ქარისა, და
ყოვლისა სიკუდიდშემოსილისა
წყლოლებისა, და ყოვლისაგან ბოროტისა.
მოგუეც მშკდობად და სიმრთელე მონათა და

მკვევალთა ამათ შენტა ქრისტეანეთა მართლმადიდებელთა. განანათლენ გონებად ჩუენი და თუალნი გულისა ჩუენისანი, რადთა კეთილითა ცხორებითა ღირს ვიქმნნეთ სასუფეველსა ცათასა. ნუ დააცადებ, ღუაწლისა მძლეო, მეოხებასა შენსა მვედრებელთა შენთათჳს, რომელნი წლითი-წლად მოჳვლტით ქებად, გალობად და თაყუანისცემად სამარტჳლოდსა შენისა! ნუ დააცადებ მეოხებასა შენსა წინაშე შემოქმედისა ყოველთასა, რომელსა შუენის ყოველი დიდებად, პატივი და თაყუანისცემად, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღირს არს ჭეშმარიტად, რადთა გადიდებდეთ შენ, ღმრთისმშობელო, რომელი მარადის სანატრელ იქმენ, ყოვლად უბიწოდ და დედად ღმრთისა ჩუენისა, უპატიოსნესსა ქერუბიმთასა და აღმატებით უზესთაესსა სერაბიმთასა, განუხრწნელად მშობელსა სიტყჳსა ღმრთისასა, მხოლოსა ღმრთისმშობელსა გალობით გადიდებდეთ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,
აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე,
ამინ.

უფალო, შეგკწყალებნ (3-გზის).

უფალო, იესუ ქრისტე, ძეო ღმრთისაო,
ლოცვითა ყოვლადწმიდისა დედისა
შენისაჲთა, წმიდისა დიდებულისა და
ყოვლად ქებულისა მოწამისა აბო
ტფილელისაჲთა, და ყოველთა წმიდათაჲთა,
შეგკწყალებნ ჩუენ, ამინ.

*ავტორ-შემდგენელი: თინათინ
მჭედლოშვილი*

